

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Consuetudinis raræ homo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Ad suspensas enim fori procellas, fluctuationesq; & turbines, hoc aptissime refertur. Nam & Hora-
 tius *mersari se ait, si quando res agere adhiberit civilibus undis.* Ita dies Alcyonia, dicuntur, quibus
 Alcyonii
 dies. ex Ari-
 stoph. abib.
 Dies Alcyo-
 nia quid.
 Hor. prima
 epistola.
 Ibid. Plin.
 Sed hoc re-
 paratum est
 calendario
 Gregoriano.
 fora conticescunt. Sunt vero dies Alcyonia, ut luculentissimo carmine Simonides tradidit, septem
 ante brumam, dum scilicet incubat, & septem a bruma, posteaquam pulli exclusi fuerint: quibus epi-
 dem diebus ea tranquillitas non semper nostris locis, in Adriatico quippe sinu, contingit, neq; etiam
 Tyrrhena ora: at in Siculo mari fere semper. Fit vero bruma, ut Hesiodi interpretes scripsere, men-
 se Januario, quem in honorem Bacchi Lenæum ipsi vocant, & eo mense a Latinis Brumalia celebra-
 dicunt, quod Bromius Bacchus appelletur; Sedenim Trajani temporibus, quod de atate sua Plinius
 profitetur ad §. Calend. Januarias fuit, quo die natus est nostræ salutis Assertor. Accidit autem bru-
 ma, tresq; cardines reliqui, in octava singulorum, Capricorni, Arietis, Cancri & Libræ, quæ diutur-
 nitate temporis ob minorum aliquot neglectam intercalationem, minime nunc respondero con-
 dere Astronomorum diligentia dimittamus.

CONSVETUDINIS RARÆ HOMO. CAP. XXV.

Plin. ibid. Alcedonem præterea pingebant, quotiescumq; vellent hominem raro prodeuntem, & minimo
 temporis momento cum hominibus versatum significare. Alcedonem siquidem videre est
 omnium rarissime: fere enim circa Vergiliarum occultationem, brumamque ipsam apparet, & sibi
 primum per portum non plus quam navem circumvolaverit, statim abit, ut nusquam præterea con-
 spiciatur: de quo apud Stesichorum latius. Causam hujus nidulationis hybernæ quarit Albertus, cum
 esse suspicatus, quod avicula ea rara adeo sit textura, ut æstate propter nimiam corporis aciditatem
 progenerare nequeat: hyeme vero obturatis præ frigore poris, humidiorq; effecto corpore, hinc
 conceptum idonea. Non dissimularim hoc loco quod Antigonus ait, Alcedones ubi senescunt. Ce-
 rulos vocari. Verum Aristoteles discernit inter se diversas, Alcedonem, Cerulum, & Cornicem. Sicut
 qui harum marem Cerulum vocent, idque verum esse tradunt interpretes Theocriti.

DE CURUCA. CAP. XXVI.

Sunt pleraque de quibus Ægyptii parum, alii multum locuti sunt: quæ tamen quoniam Ægyptia-
 cis commentis non dissimilia sunt: in Struthiocamelum hunc infarcienda videntur, atque in his
 Curuca & Cuculus.

ALIENI FILII PRO SUIS EDUCATI. CAP. XXVII.

Cuculus in nido Curucæ nidificat. Hinc Juvenalis, Tu tibi nunc Curuca places.
 DE quibus vulgatissimum apud omnes scemma, hominem per eam significari, qui filios adu-
 terinos pro suis pascit, Cuculas enim Curucæ absumptis ovis, in ejus nido sua potissimum ova
 ponit, utpote qui se ignavum minimeque idoneum agnoscat, qui possit pullis necessaria comparare.
 Sui igitur sibi conscius imbecillitatis, eam in rationem ad proliis suæ tutelam: quippe qui omnium
 avicularum injuriis sit expositus, vereatur quæne si nidum struat, minimo inde negotio depellatur.
 idcirco ad alienas confugere opes pergit Curuca itaque ova illa fovet & excludit, atque educat pro
 suis. Aristoteles, si modo legitimum est id opusculum, De mirabilibus auscultationibus accidere hoc
 in Helice tradit, addit & in Palumbium aut Turturum nidis ova ea deponi.

DE CUCULO.

MINIMA QUÆQUE DE RE TIMIDUS. CAP. XXVIII.

Cuculi so- cabulum in injuriam abibit.
 Cuculus, quia timiditate maxime omnium avium genus excedit, adeo ut a minimis quibulque
 aviculis convellatur, easque præ metu fugitet, commenti nonnulli sunt, hominem minima
 quæq; expavescentem, per alitis hujusmodi picuram significari. Unde convicia illa, sive quempiam
 adultere